

25/05/2015

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה ושר הבריאות, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של מירב, חולת סרטן, על תנאי צפיפות בבית החולים שבו אושפזה, שמאלצת את האחיות והרופאים לאלתר פתרונות יצירתיים במצבים עם פוטנציאל לסכנת חיים:

"אני בת 40, חולה בסרטן שד גרורתי. בעקבות טיפול כימותרפי שקיבלתי, התחלתי להרגיש חולשה וקוצר נשימה שהלכו והתגברו. בשלב מסוים כבר לא יכולתי ללכת שני צעדים בלי להתמוטט, אז הגעתי למיון לבדוק מה קורה.

בבית החולים יש מחלקה אונקולוגית נהדרת שאני מטופלת בה, אבל עקב ענייני תקציב ותקנים, אין מחלקת אשפוז אונקולוגי. נשלחתי למחלקה פנימית להמשך הטיפול. התברר שההמוגלובין שלי היה מאוד נמוך וכך גם ספירת הטסיות בדם. בנוסף, מומחה לריאות קבע שישנה ירידה בתפקודי הריאות שלי. ריווי החמצן בעקבות ניסיון ללכת נפל ל-75%.

לכן, הרופאים החליטו לתת לי כמה עירוי דם, ולחבר אותי לחמצן. אבל, התברר שזה לא כל כך פשוט.

החדר שבו אושפזתי תוכנן במקור לשלוש מיטות, ומרפסת נפרדת עבור החולים. אחר כך זה הפך לארבע מיטות ומרפסת. בהמשך, בגלל מצוקת מקום, זה היה ארבע מיטות בחדר ועוד אחת במרפסת. כשאני אושפזתי, מצוקת המקום בבית החולים הגיעה למצב כזה, שהיו ארבע פציינטיות מאושפזות בחדר עצמו, ועוד שתיים במרפסת הקטנה - אני ועוד אחת. מעבר לצפיפות ולחוסר הנוחות שבאשפוז כזה, במרפסת גם לא היתה הכנה לצינור חמצן. האחיות נאלצו להעביר צינור בצורה מאולתרת מאחת המיטות שבתוך החדר, דרך החלון, ואל המרפסת שבה שכבתי.

בשלב מסוים, אחרי החלפת המשמרות, אחות שהגיעה למשמרת החדשה ולא הכירה את הסיפור שלי ראתה צינור חמצן שמחובר, לכאורה, לשום דבר. היא לא ראתה לאן הוא מוביל, רק שהחולה ששכבה באותה מיטה לא היתה מחוברת לצינור החמצן ששייך לה. אז אותה אחות, בלא ידיעה, הפסיקה את זרימת החמצן. במשך חצי יום שכבתי במיטה בלי לדעת שהחמצן שלי הופסק, עד שאחות אחרת איתרה את הטעות והפעילה שוב את החמצן.

אין לי טענות לאחות או לצוות. כשמשתמשים בכל מיני פתרונות מחוץ לנהלים הקבועים, קשה לדעת מה אמור להתרחש ומה לא. אבל אם מצבי היה קצת יותר גרוע, ניתוק החמצן היה עלול לגרום לי נזק אדיר. וכל זה בגלל שמשכיבים חולים במקום שהם לא אמורים להיות בו, ושאין בו הכנה למה שצריך, כי אין מחלקת אשפוז אונקולוגית ואין בכלל מספיק מיטות אשפוז בבית החולים.

אגב, כדי להוסיף עוד משהו 'בקטנה': היה חדר שירותים ומקלחת אחד בלבד לכל 12 חולים. 6 חולים בכל חדר, חדר שירותים אחד לכל שני חדרי אשפוז. אתם יכולים לתאר לעצמכם את הבלגן שנוצר בעקבות זאת..."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"